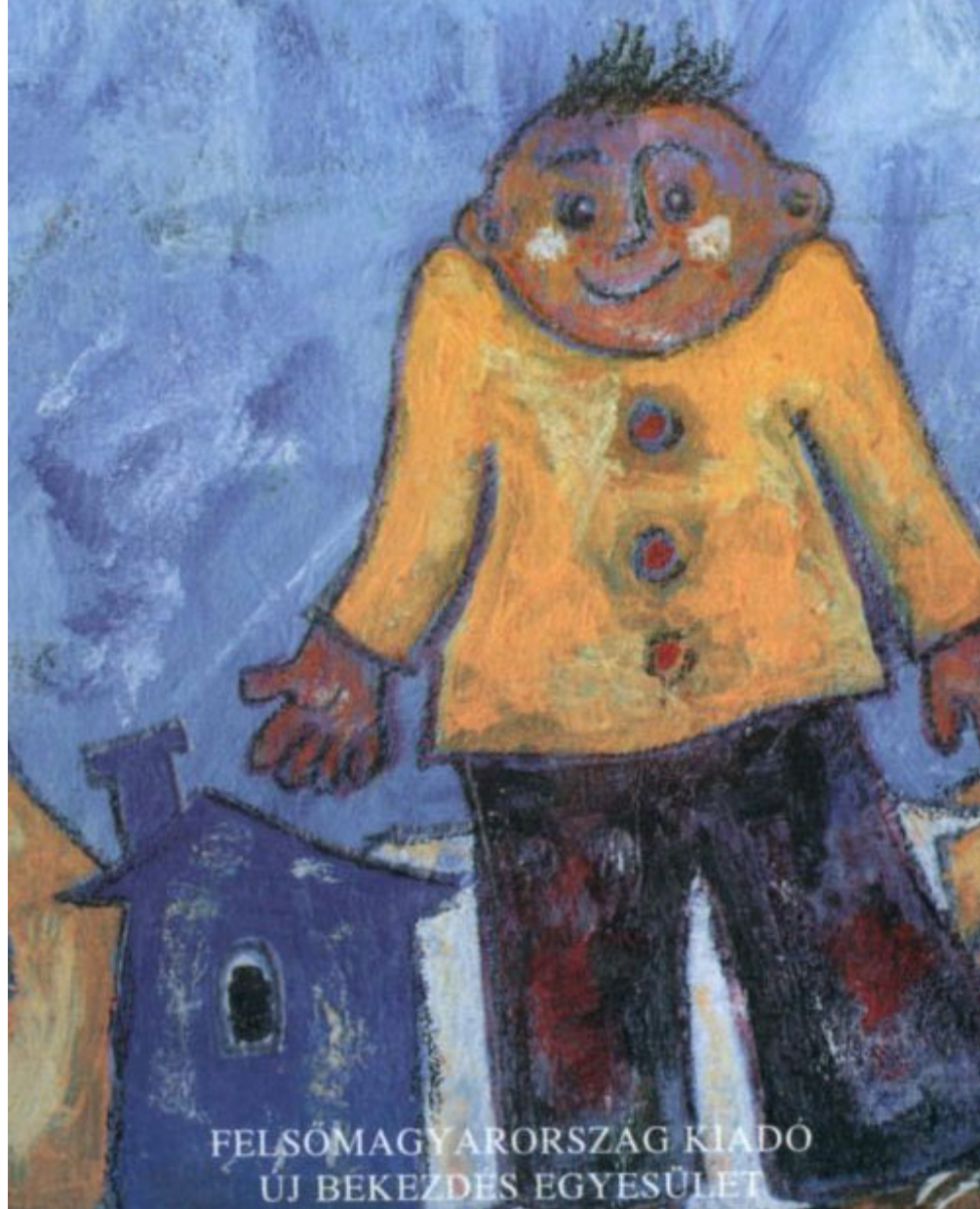

FECSKE CSABA

HOL VOLTAM

FELSŐMAGYARORSZAG KIADÓ
ÚJ BEKEZDÉS EGYESÜLET

FECSCKE CSABA

HOL VOLTAM

Urbán Tibor rajzaival

TARTALOM

**Hol voltam
Hegyeken túl
Altató
Csigaház
Kis vers
Tündér
Esti műsor
Este
A nagy mű
Torokgyulladás
Hogy ityeg a fityeg?
Mondóka
Ócska rímek
Telefonálj majd
Hold és álom
Az éj rézpatkója
Kiskoromban
Félálom
Baleset
Északon
Inga
Lurkó király gyerekkora
Nyulak
Aranyat rejt a nyár
Kihalt tintaevők
Hajnalban
A tenger
Kakukk
Nevető nevek
Tücsök
Jó lesznek!
Vidám városok
Én meg nem én
Hegyek
Macskales
Állati
Hidd el!
A nagymamánál
Ha Laurával beszélgetek
Hangverseny
Jövő
Bűvös szó
Titok
Egy régi rajz
Minty a pint
Félreértés
A tudomány**

Hol voltam

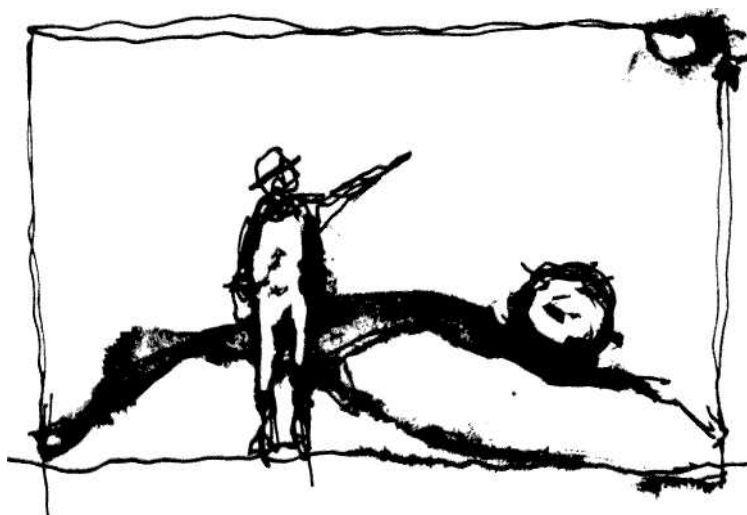
Hol voltam, mikor még
nem voltam?
Előletek jól
elbújtam.
Pici búzamaz,
az voltam,
ezüstcsillag egy
álomban.
Mi minden voltam
helyettem,
mielőtt meg nem
születtem!

Hegyeken túl

Tavirózsán ül a vén hold
Ez a nap csak buborék volt.
Harmat reszket a virágon
A habokból kel az álom.

Hova mennél hova futnál
ha feledni sose tudnál
Hegyeken túl idegen táj
Ami bánt az nekem is fáj.

Altató

Aludj kicsikém, aludj,
a ráncos anyóka-éj
a holdból aranyfonalat
gömbölyít neked,
abból szövö a köpenyed,
hogy majd a bálba menj,
tündér-bálba menj.
Aludj kicsikém!

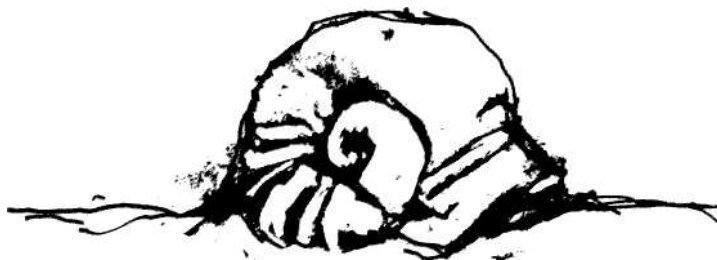
Aludj kicsikém, aludj,
már alszik a réten
összebújva a nyáj,
alszik minden csendesen,
csak egy kis patak sirdogál:
anyja, a tenger, messze van,
de én itt vagyok, ne félj.
Aludj kicsikém!

Csigaház

Csigaház, csigaház
Ablakában
éjjel, nappal
sóhajtozva kire vársz?
Csigá bátyó világgá ment,
már hiába kandikálsz.

Csigaház, csigaház
Pattogzik róla a máz.
Eső esik, zivatar dúl,
téli éjen vad szél mordul
Csigá bátyó messze, messze,
a nyomára nem találsz.

Kis vers

Lennél-e béka
sás tövén
nád tövén?

Föléd hajolna
nyári éj
ősz éj.

Ragyogna néked
csillag és
telihold.

Elfelejténéd
örökre
ami volt

Tündér

Kel a tengerből,
habokon táncol,
szeme két zöld gyöngy,
haja föllángol.

Ti-ti-tá-tá-tá,
ti-ti-tá-tá-tá.

Köden átlibben,
dala ellobban,
de ha rád pillant,
szive megdobban.

Ti-ti-tá-tá-tá,
ti-ti-tá-tá-tá.

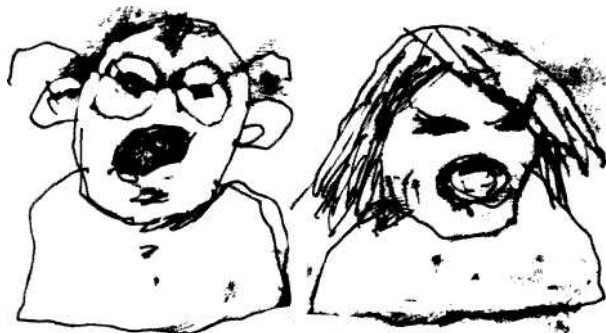

Esti műsor

Anya mosogat,
apa meg olvas,
én pedig ordítok,
mintha könyvből
olvasnám.

Ha unom,
fordítok.

Apa is fordít,
most anya ordít.

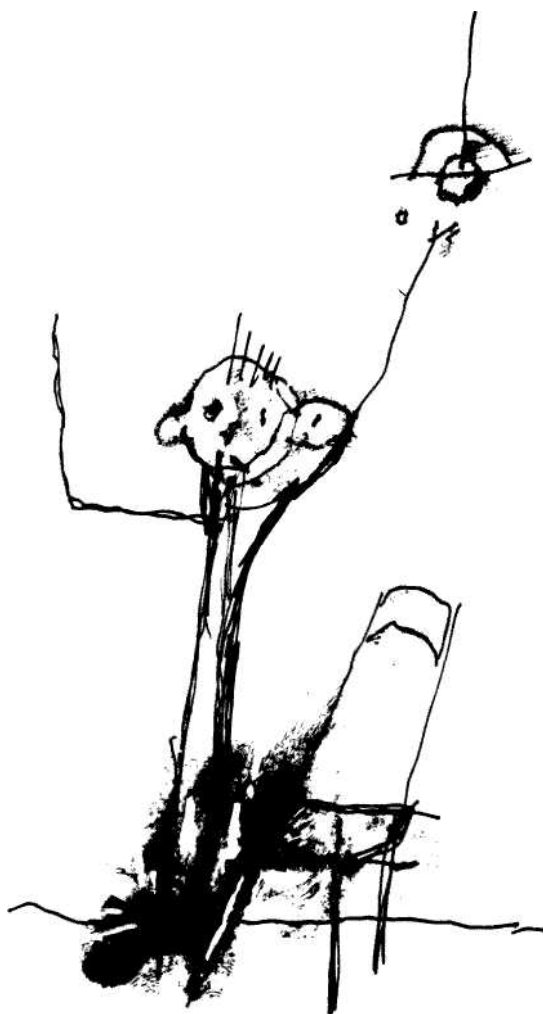

Este

Anya hazajön: kapok egy pusztit,
apa hazajön: újabb puszi
és egy barack a fejemre.
„Jó voltál?” - kérdezik,
és én bólintok.
„Mindent megettél?” - kérdezik,
„Mindent!” - mondom, pedig
nem is igaz, mert az óvó nénit
sem ettem meg, a hintalovat sem,
a labdát sem és az ajtófélfát sem,
a nagymamát sem, tudhatnák már,
mégis mindig megkérdezik.
Fürdés után ágyba küldenek:
„Álmondj szépeket, nyuszikám!”
De én nem alszom el, csak
a szememet hunyom be.
Hogyisne! Amikor minden
éppen ilyenkor jut eszembe,
később a szememet is kinyitom,
csak hogy akkor már álmos vagyok,
hát lecsukom újra,
de most magamnak alszom el!

A nagy mű

Lerajzoltam a semmit.
Látod itt,
amit éppen nem látsz,
ez volna az!

Torokgyulladás

Nyelvét nyújtja
a harang,
torkán akadt
ma a hang.

Torkán akadt,
mert úgy hált
a torony csak
mezítláb!

Hogy ityeg a fityeg?

Amikor a hogyishívják
olyan izé lett,
a micsoda meg
másmilyen,
vagyis majdnem épp olyan,
mint a nemjuteszembemi,
szóval akkor nálunk
valami ilyesmi volt,
ez történhetett.

Mondóka

Fölmafára szilva
szilvafára fölma
szok a szik a szarka
kilátszik a farka
nem ilyen nem olyan
tiri-tari-tarka!

Ócska rímek

Póru! jártam Bekecsen,
elszakadt a bekecsem.

Ráadásul Perkupán
mogyorófa vert kupán.

Tavaly nyáron Velemben
nyaraltam egy veremben.

Hú, mit láttam! Bugacon
csizma volt a kukacon.

Lóra ülnék Kaskantyún,
hogya volna sarkantyúm.

De nincsen, hát Miskolcon
ücsörgök egy kispolcon.

Telefonálj majd

Ha egyedül leszel majd,
telefonálj kis tücsök,
eljövök hozzád, ne félj,
piciny székedre ülök:
hallgatom cirpelésed,
míg te csöndem hallgatod,
és örülök, hogy örülsz,
hogy itt vagy, hogy itt vagyok.

Hold és álom

Fuss el minden ablakig,
ablakig,
éjjel a hold ott lakik,
ott lakik,
minden ablak hűvösében,
aranyvörös ködmönében
hajnalig,
hajnalig.

Hát az álom hol lakik,
hol lakik,
alkonyattól hajnalig,
hajnalig?

Minden kisgyerek szemében:
feketében, zöldben, kékben,
ott lakik,
ott lakik.

Az éj rézpatkója

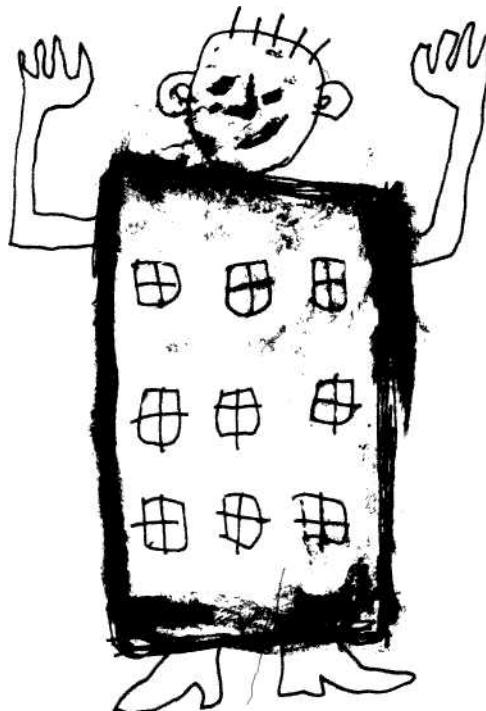
Ruháját a hajnal
réten szárogatja,
rigók fütytyét gyűjti
óriás kalapba.

Fürjek röppennek föl,
kakas kukorékol.
Az éj rézpatkója
fönn a maradék hold.

Kiskoromban

Kis tökmag-koromban
annyi minden voltam!
Én voltam a házam,
házamon az ajtó,
ajtón a kilincs,
én voltam a gazda,
akit ha keresnek,
otthon soha nincs.

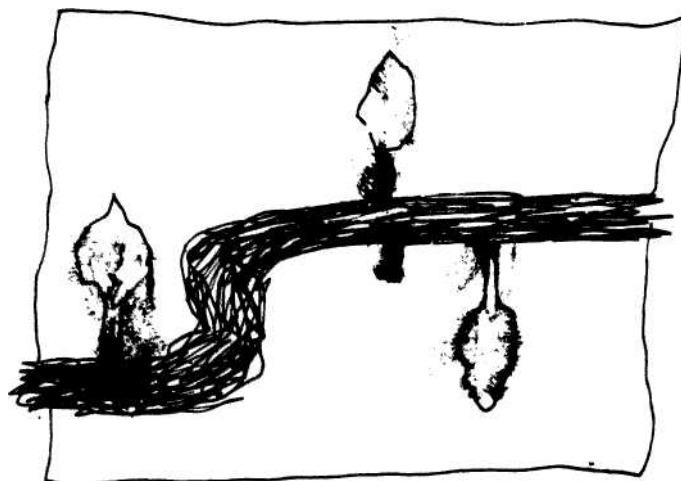

Félálom

Pipiske virág
Rigó-alkonyat.
Szép hold, hársfaág
rejtí arcodat.

Át a kerteken
tolvaj szél oson.
Nyugtatom fejem
puha vánkoston.

Tenger-éj alatt
csönd kagylója zúg.
Mint piciny patak
folydogál az út.

Baleset

Történelmi tény és
lépcsőház-szerte köztudott:
a hatalmas Lurkó király
uralma egyszer megbukott.

Pirulva írom le ezt,
mert bizony bizarr a kép,
hogy épp azok, kik rettegik nagyon,
porolták ki Lurkó ülepét.

Mindennek oka - szól a fáma -
az a fránya sóskafőzelék.
Lurkó udvarában ugyanis
egyszer az volt az ebéd.

Szívből utálta Lurkó a sóskát,
és persze nem is ette meg,
hiába unszolta háza népe,
s Laci herceg, a csáti nagykövet.

A falra kente inkább, s hajaj!
ami maradt még, a csáti nagykövetre,
aki nem értette a tréfát,
s a csínyt ama szörnyűség követte.

Vagyis jól kiporolták a királyt,
egyszer és mindenkorra jegyezze meg:
egy királynak mit szabad,
másrészt mit lehet!

Északon

Grönland: fehér hó- és jégvilág,
nem nyílik ott más csak jégvirág.

Tél után tél következik,
arrafelé minden mirelit.

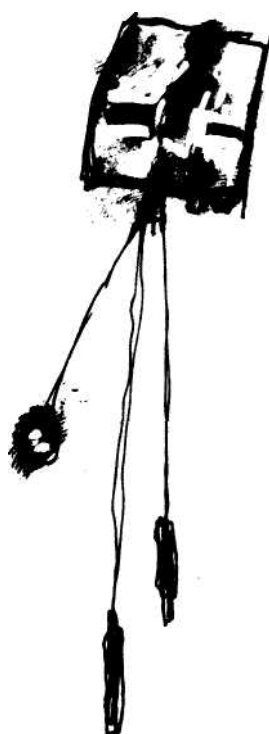
Ott még a meleg is hideg,
fázva izzadnak a pingvinek.

Zergenyés idő: dér, dara,
a fókák bajuszán zúzmara.

Inga

Ing az
inga
Ring a
hinta
Hing a
ringa
Ring a
hinga
Ing a
zinga
Zing az
inga.

Lurkó király gyerekkora

Lurkó királynak kiskorában
nem volt villamosbérlete,
mindig a mamája utazott,
ő meg csak úgy - vele.

Lurkó királynak kiskorában
sokára nőtt ki a foga,
pépet evett és tejet ivott hát,
mert nem volt ostoba.

Lurkó királynak kiskorában
műtétje volt, lévén nagybeteg,
az orrából kioperáltak
egy tarka babszemet.

Lurkó királynak kiskorában
csak jónak lenni volt szabad,
felnőttek követték el helyette
mind a rosszaságokat.

Nyulak

Erdőn innen, kerten túl
Bokor alatt három nyúl
Bokor alatt három nyúl
Fülük, farkuk lekonyul
Fülük, farkuk lekonyul
Magos füben három nyúl
Magos füben három nyúl
Lement a nap, alkonyul
Lement a nap, alkonyul
Eb ugat a dombon túl
Eb ugat a dombon túl
Megriad a három nyúl
Usgyi! Fut a három nyúl
Ungon-berken, nádton túl.

Aranyat rejt a nyár

A nap már hazaszállt:
elfogyó, sárga folt -
Az égi vizekben
fürödni kezd a hold.

Fürödni kezd a hold
A fűben csöpp bogár
Végtelen mezőkön
aranyat rejt a nyár.

Aranyat rejt a nyár
Mezítláb jár a csönd
A földön béke van,
s fényesség odafönt.

Kihalt tintaevők

A paca
tintaevő állat.
Pennával kezükben
a pici pacákok
pacákra vadásztak,
vagyis pecáztak.

De jaj!
Mára már kihaltak,
nem élnek már pacák
az irkák lapjain.
Azok a buzgó pecások,
hm, maradnak pacátlan pacákok.
Jutalmuk? Hogy alliterálnak,
s e vers végén a rím:
„Nem terem pacát a papír,
ha minden kis pacák
golyóstollal ír!”

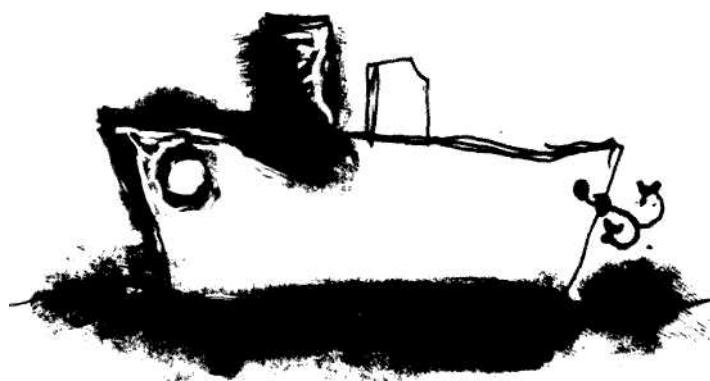
Hajnalban

a kakas
nagyot
kukorékolt
Meghasadt
a magas
márványeres
égbolt.

A tenger

Szeretnék a tengerhez eljutni egyszer
nézném a tajtékos vizet
a fehér parti sziklákat
melyeknek csúcsán nedves ingét
a mindenség szárogatja
meglesném a legszebb naplementét
mikor a tűzvörös napot
a tenger elnyeli
kagylókat gyűjtenék és kavicsokat
hajókat látnék vitorlásokat
felbukkanni a messzeségben
ahol talán nem is hajósok
szirének énekelnek.

Kakukk

Kakukk, kakukk!
mondja a kakukk,
kakukk, kakukk.
- Hallod-e te kakukk,
mért mondod folyton,
hogy kakukk, kakukk?
- Kakukk, kakukk,
maga még ennyit se tud?!
Kakukk, kakukk,
azért mondom folyton:
kakukk, kakukk,
hogy mindenki tudja,
kakukk, kakukk,
én vagyok a kakukk,
kakukk, kakukk,
hogy milyen ostobák maguk,
kakukk, kakukk!
Ha nem én volnék
a kakukk, kakukk,
hát nem mondanám
hogy kakukk, kakukk,
kakukk, kakukk!

Nevető nevek

A vásáron Timót
vásárolt egy tinót.
Kínálta is Timót
szénával a tinót.
De hiába, Timót
nem eszik a tinód!
Megunta ezt Timót,
s eladta a tinót.

*

Éliás, Tóbiás,
málészájú óriás.
Tálból eszik a lusták
a túrósgaluskát.
Nem galuska az, hé!
Derelye,
attól nő az ember
ereje!

*

Világgá ment István,
fogy az út előle,
addig gyalogolt, míg
Pista lett belőle.

*

Jánoska
elment a városba,
járta az aszfaltot,
nyalta a fagylaltot.
Fagylaltot,
azt nyalt ott,
nem is az
aszfaltot!

Tücsök

A hallgatózó kertben,
ahol halkan nő a fű,
és majd észrevétlen hervad el,
mikor a múlás rálehel,
ebben a kertben
él a kis tücsök
két szál fű között.

Ó be jó hely az a kert!
Évszakok őrzik:
cserfes tavasz,
komoly nyár,
ott sírdogál az ősz,
ott didereg a tél -
A házban

öreg anyóka él.
Ezért, ki tudja mért?
olyan jólesik
crí, crí, crí,
olyan jólesik
crú, crú, crú,
hajnalban s alkonyatkor,
és persze máskor is,
olyan jólesik ciripelni.

Tavasszal a kis tücsök
hangja oly vidám,
anyóka szívét, mint
kihúlt kemencét, fűti be.
Nyáron, mikor az éj
csillagfénnel telik,
a hang anyókát álomba
ringatja, s ő alszik
reggelig.

Ősszel a cirip olyan őszikés,
anyóka szívét pára fújja be.
„Ej kis tücsök, ne fájj,
ne fájj kis tücsköcske, te!”
Anyóka hangja
 levélzizegés,
anyóka szája
mint a seb, ha fáj -
és lassan elröpül,
a semmibe bú a táj,
s a kertben is üres
és kihűlt a hely,
majd ellepi sok álmos virág,
megannyi hópehely...

Jó leszek!

Ezentúl jó leszek
állíthatom
reggeltől estig
tetőtől talpig
csupa jó leszek
a füleimet ezentúl
mindig megmosom
rendbe rakom a ruhám
tiszták lesznek a körmeim
köszönök szépen mindenkinek
azt teszem csak
ami szép és jó
ha már jó leszek
és ezután az leszek!
nem verekszem
nem húzom meg a lányok haját
semmit sem teszek
amit nem szabad
a legeslegjobb gyerek én leszek
ha majd nagy leszek
mert ezt a sok jóságot
észben tartani azért
nem tudja egy ilyen kisgyerek!

Vidám városok

Sárospatak

Sárospatakon
patkó van a patákon,
csizma meg a bokákon,
nyikorog a butákon.

Szeged

A paprika Szegeden
még a fán is megterem.
A halat ott bográcsból
fogják, nem a Tiszából!

Debrecen

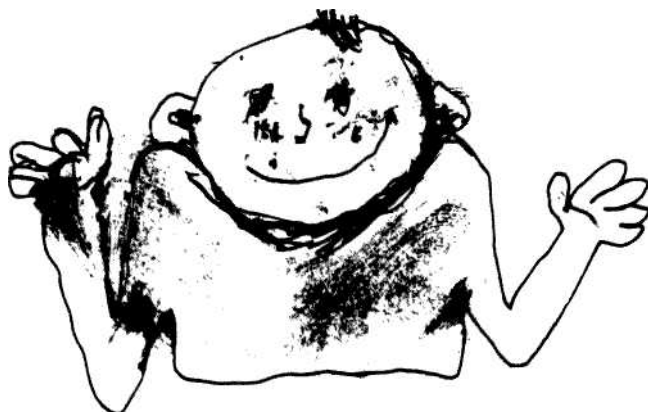
Az Alföldön áll Debrecen,
mindig ott leli,
azon a szent helyen
turista, s helybeli.

Eger

Ódon házacsókák felett
álmos harangszó lebeg.
Ha jönnek a kispapok,
lányok nyitnak ablakot.

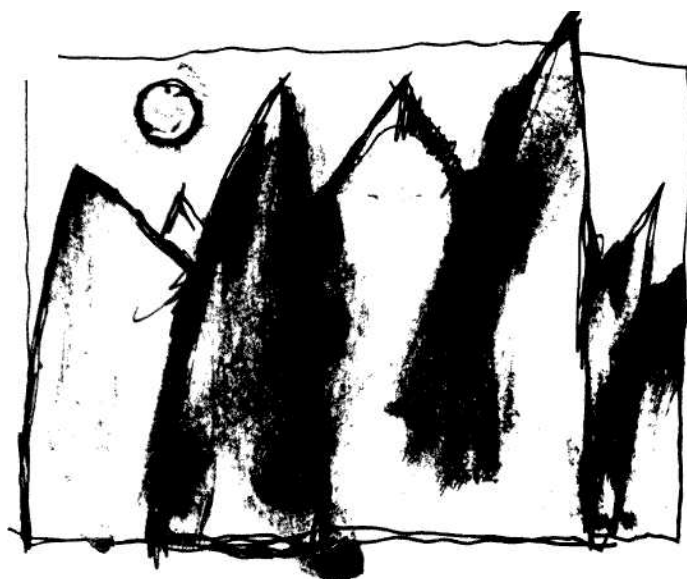
Én meg nem én

Ha én nem lennék,
kié lenne a ruhám,
kié lenne az anyu,
az apu meg a kiskutyám?
Tudnák-e vajon,
hogymé én vagyok
az a kisfiú, aki
új biciklit kapott?
Hiányoznák-e, ha
nem én születek nekik,
szeretnek-e engem,
vagy azt a másikat szeretik?

Hegyek

Hegyre hegy
hegyre hegy
minden hegyen
túl van egy
hegyre hegy
hegyre hegy
nekem ugyan
egyre megy
mert arra a
hegyre egy
másik ember
lába megy!

Macskales

Elhagyatott, vén
pince a táj,
benne derékig
ér a homály.

Ablaka hold. Künn
macska ügyel,
pápaszemét épp
most teszi fel.

Cirmos a farka,
fölfele áll.
Azt hiszi, ettől
ő a király.

Állati

Riadó

Hajnali kukurikú!
Ej be fontos a közlendő:
- Megzápult egy tojás,
jöjjön a mentő!

Góg

Hogy az illetet ne sértse,
nadrágot húzott a vércse.
Dölyfössé tette az ötlet,
gúnyolta a gatyásölyvet.

Szamárság

A csacsi egy idő óta,
úgy érzi, hogy idióta.
Hiába járt iskolába:
szamárság a tudománya.

Kenguru

- Mondja kérem, Kenguru,
mért ugrál, miért nem gurul?
- Ne is kérdje, Marabu,
épp emiatt mar a bú,
nem utazhatok busszal,
csak saját szusszal!

Hidd el!

Hol volt, vagy hol nem volt, - én voltam ott -
volt egyszer egy vén síp, pásztort faragott
Nyáj sípta a fúvot, billegett a bot,
pulizott a tánc és csizma ugatott
Báránfelfő szarván ostor bégetett,
akkor kezdődött ez, mikor vége lett
Felnyullant egy kis buk, rókába a nyom...
Fölébredtem, hát a többi nem tudom
Pásztorgott a morgia, mi történik itt?
Elbárányozzák, jaj, az összes vizit!
Engem megemelvén köszönt kalapom,
Ami nem igaz, azt én sem tagadom.

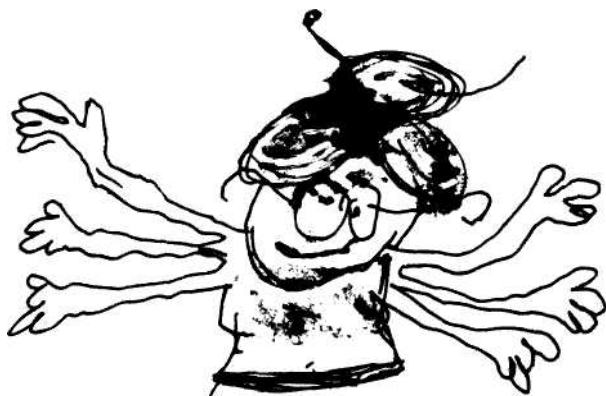

A nagymamánál

A nagymamánál jó,
csak ott jó igazán.
A nagymamának sok keze van,
tesz-vesz szaporán.

Egyik kezével főz,
a másikkal mosogat,
a harmadikkal fejemen
egy dudort borogat,
a sokadik kezével
kinyitja a tehénen a csapot,
s a tehénből máris
friss, meleg tej csobog.

A nagymamánál jó,
mert ott van nagyapa,
aki a mezőről tücsökszavú
estét hoz haza.

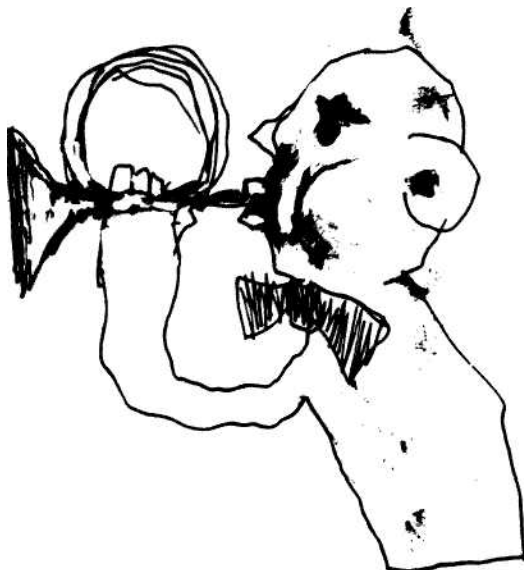
Ha Laurával beszélgetek

Ha Laurával beszélgetek
izzad a tenyerem
és kiszárad a torkom
és olyan hülyén hangzik
minden amit mondok
ezért egy szót se szólok
ha Laurával beszélgetek.

Hangverseny

tegnap hangversenyen voltam
mondhatom tetszett az egész
Mozart Beethoven Chopin
de a legmeghatóbb mégis az volt
mikor összepakoltak a zenészek
s kottával hangszerrel kezükben
csöndben kivitték a teremből
a muzsikát.

Jövő

Amikor felnőtt leszek
elveszem Laurát feleségül
amíg ő főz és mosogat
bevágom magam a Ladába
és furikázok egy kicsit
nem kell félnem hogy kikapok otthon
nekem már én parancsolok
s vacsorára mindig palacsinta lesz.

Bűvös szó

apa egyszer pityókásan jött haza
csapzott haja a szemébe lógott
s ahogy beszélt a nyelve meg-megbotlott
mint a járnai tanuló kisbaba
anya megrökönyödve bámult rá
aztán kitört mint az égháború
de apa kimondott egy bűvös szót

PRÉMIUM

és anya máris elcsitult
arcán kis tócsa: mosoly csillogott
gyöngéden apához simult
és dicsérte és köszönte nagyon
az összeborzolódt virágot
amit apa a táskából halászott elő
nekem narancsot küldött
az a titokzatos PRÉMIUM

Titok

Ha tudnák a gólyák,
amit én tudok,
hogy a baba kórházban készül,
dehát ez titok!
Nem mondom senkinek,
mert ha megtudják a gólyák,
még anyának is,
ujj, még anyának is
elmondják!

Egy régi rajz

Egy régi rajzomat nézegetem,
az óvodás kori kriksz-krakszokat:
ez itt a kéz

ez itt a láb

és ez itt a fej

rajta két hajszál

két kajla fül

görbe száj

és kancsi szem

Elképzelem, ha most életre kelne,

e kurta-furcsa figura

járna-kelne a világban,

szomorú volna, mert

szomorúnak rajzoltam akkor,

de én szeretném őt,

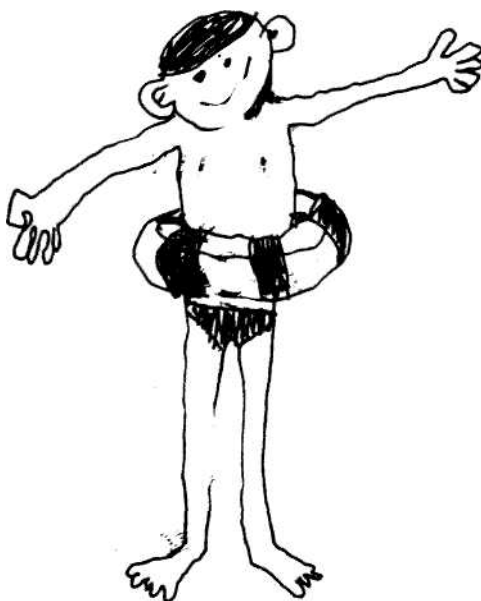
a legjobb barátom lenne,

és megvigasztalnám minden este.

Minty a pint

szeretek a strandra járni
mert úgy úszom minty a pint
egy ponty is megirigyelhetné.
Hogy leér a lábam
a medence fenekére?
hát tehetek én róla
hogy oly sekély a víz
ahol meg nem sekély
még megfulladnék.

Félreértés

és akkor azt mondta ő
hogy azt mondtam én
de megmondtam én
hogy ő mondta csak
és visszaütöttem
és ő is visszaütött
erre ő azt mondta
hogy azt hitte
hogy azt mondtam
mert azt mondták
de már késő volt
most már micsináljunk
avval a sok pofonttal
meg nyaklevessel.

A tudomány

Lurkó király szeptember elsején
a fejszáját nagy fába vágta,
úgy döntött: magas tudomány végett
beiratkozik iskolába.

Lurkó királynak, kell-e mondanom,
vágott az esze, mint a borotva.
Halálos sebet kapott a nyelvtan,
s menekültek a számok morogva.

Lurkó királynak olykor kedden is
csütörtököt mondott a tolla,
fölírta hát a kéménybe korommal,
hogy kérődző állat a bolha.

Lurkó király mindig eltalálta
szarva közt a tőgyit, úgy bizony
nyomott annyit a tudomány mérlegén,
amennyit egy számár súlya nyom.

Lurkó király végül is kapott
egy szép jegyet, s hogy nem tette ki
az ablakba, bocsásd meg olvasó,
bűnéül ezt ne ródd fel neki!

